

послѣ Теллу, че, ако е добъръ стрѣлецъ, то нека погоди
 р. хр. ябълкѣ на главѣ-тѣ малаго своего сына. По тѣмъ
 заповѣдь Теллъ принуденъ взялъ пушкѣ-тѣ си и
 вѣистинѣ погодилъ ябълкѣ-тѣ на главѣ-тѣ сына сво-
 его безъ да го повреди; но при това рѣкъ Гесле-
 ру, че, ако да беше убилъ сынъ си, и самый фоктъ
 нещѣялъ да остане живъ. Чювши това Геслеръ, за-
 повѣдалъ да оковатъ Телла въ желѣза и да го за-
 прѣтъ въ темницѣ. Но Теллъ, като минували прѣзъ-
 едно езеро, искокналъ изъ ладіѣ-тѣ на брѣга и ся
 скрылъ въ горѣ-тѣ, гдѣ-то дочыкалъ и убилъ Ге-
 слера.

На скоро подиръ това нѣколко Швейцарскы
 пастири ся зговорили да нападнѣтъ на другыя фоктъ
 1308 — Ланденъберга. Това было на новѣ годинѣ, кога-
 то Швейцарци-тѣ обычно докарвали фокту въ даръ
 различнѣ живѣ стокѣ (добытъкъ). Тѣи зговорници
 свободно ся пропустили съ стадо-то въ двора Лан-
 денъберговъ, нападнали на стражѣ-тѣ, хванали фок-
 та и го испѣдили вѣнъ отъ границѣ-тѣ си. Алберхтъ
 поискалъ да накаже дѣрзскы-тѣ пастири, но въ това
 врѣмя го убилъ неговъ единъ племянникъ.

Подиръ нѣколко години, кога Албрехтовъ
 сынъ — *Фридрихъ Австрійскій* станалъ императоръ,
 братъ му херцогъ *Леополдъ* отишълъ съ многочи-
 сленнѣ войскѣ въ Швейцаріѣ, за да накаже непо-
 корны-тѣ Швейцарци, но, кога-то влѣзнали Герман-
 1315 ци-тѣ въ тѣсны горскы устія (кисуры), Швейцарци-
 тѣ нападнали на тѣхъ и избили повече-то отъ нихъ.
 За счастіе Швейцарско тогава имало въ Германіѣ
 освѣнъ Фридриха, и другы императоръ — *Людовикъ*
Баварскій. Тѣи двоица императори много время си
 враждували по между, по тѣмъ причинѣ и не грѣжи-
 ли ся за Швейцаріѣ.

Слѣдъ смръть-тѣ Фридриховъ Людовикъ оста-
 налъ самъ императоръ. Но папа не любилъ Людови-
 ка, и искалъ да го непризнаватъ Германци-тѣ за